

Sygn. akt VIII **Pa 130/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy-Klimek (spr.)
Sędziowie:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2019r. w Gliwicach

sprawy z powództwa B. G. (G.), A. K. (K.),

I. H. (B.-H.)

przeciwko Zespołowi Szkolno-Przedszkolnemu w M.

o dodatek motywacyjny

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w T. G.

z dnia 27 kwietnia 2018 r. **sygn. akt** IV P 487/17

oddala apelacje.

(-) SSR del. Magdalena Kimel (-) SSO Jolanta Łanowy-Klimek (spr.) (-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. Akt VIII Pa 130/18

UZASADNIENIE

Powódki : B. G., I. H. i A. K. w pozwach skierowanych przeciwko Zespołowi Szkolno-Przedszkolnemu w M. domagały się zasądzenia od pozwanego dodatku motywacyjnego, w następujących kwotach i za następujące okresy:

-powódka **B. G.** od dnia 1 września 2016r. do 31 sierpnia 2017r. po 100 zł miesięcznie z ustawowymi odsetkami od daty płatności poszczególnych rat - łącznie kwoty 1200 zł brutto.

-powódka **I. H.** od 1 września 2016r. do 31 sierpnia 2017r. po 150 zł miesięcznie z ustawowymi odsetkami od daty płatności poszczególnych rat - łącznie kwoty 1800 zł brutto,

-powódka **A. K.** od 1 września 2017r. do 31 sierpnia 2018r. po 150 zł miesięcznie z ustawowymi odsetkami od daty płatności poszczególnych rat - łącznie kwoty 1500 zł brutto.

W uzasadnieniu powództwa wskazano, iż powódki zostały pozbawione dodatku motywacyjnego, w jednym roku szkolnym przez dyrektora szkoły, mimo że w poprzednich latach ten dodatek im przysługiwał i był im wypłacany. Zdaniem powódek dodatek ten jest obligatoryjnym składnikiem wynagrodzenia nauczyciela, jedynie jego wysokość jest uznaniowa i zależy od spełnienia warunków określonych w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego

W odpowiedzi na pozew pozwany Zespół Szkolno-Przedszkolny w M. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania.

Na uzasadnienie swego stanowiska pozwany podniósł, że dodatek motywacyjny jest fakultatywnym składnikiem wynagrodzenia nauczyciela przyznawanym na podstawie art.30 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982r. Karta Nauczyciela oraz na podstawie rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków a także na podstawie regulaminu wydanego przez organ prowadzący szkołę Radę Gminy Z. uchwałą nr (...)z dnia 22 stycznia 2009r. w sprawie regulaminu określającego wysokość oraz szczegółowe warunki przyznawania dodatków za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego. Pozwany wskazał, że jeżeli nauczyciel spełni co najmniej 10 kryteriów wymienionych w par.4 ust.1 pkt 1-4 może mu być przyznany dodatek motywacyjny, który zdaniem pozwanego jest fakultatywny i odnosi się do jakości świadczonej pracy i wykonywania dodatkowych zadań lub zajęć. O tym, że ma on charakter fakultatywny decydują przywołane normy prawne stanowiące, że może on być przyznany pod warunkiem spełnienia przez nauczyciela określonych kryteriów i na czas oznaczony nie krótszy niż pół roku nie dłuższy niż jeden rok szkolny. Dodatek ten ma zachęcać nauczycieli do podnoszenia kwalifikacji, dbałość o lepszą pracę. Pozwany wskazał na orzeczenia WSA w O. z dnia 26 sierpnia 2008r. (...) i WSA we W.z dnia 2 października 2011r. (...) SA (...).Zdaniem pozwanego powódki w żaden sposób nie zdołały wykazać, iż spełniły warunki uzasadniające przyznanie im dodatku w okresie spornym jak również nie wykazały sposobu wyliczenia żądanej kwoty dodatku. Wskazał także, że dodatek ten był powódkom przyznawany na jeden rok szkolny zgodnie z obowiązującą w gminie powołaną uchwałą.

Wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2018r. sygn.. IVP 487/17 – Sąd Rejonowy w T. G. uwzględnił powództwa co do zasady i tak, zasądził od pozwanego na rzecz powódek tytułem dodatku motywacyjnego :

- na rzecz B. G. , za okres od dnia 1 września 2016r. do 31 sierpnia 2017r. , po 100 zł miesięcznie z ustawowymi odsetkami od daty płatności poszczególnych rat ,

- na rzecz I. H. za okres od 1 września 2016r. do 31 sierpnia 2017r. , po 70 zł miesięcznie z ustawowymi odsetkami od daty płatności poszczególnych rat ,

- na rzecz A. K. za okres od 1 września 2017r. do 30 kwietnia 2018r. po 100 zł miesięcznie z ustawowymi odsetkami od daty płatności poszczególnych rat ,

oddalono powództwo w pozostałym zakresie ponad zasądzoną kwotę w stosunku do powódki I. H.; oddalono powództwo za dalszy okres jako przedwczesne w stosunku do powódki A. K..

Powyższy wyrok zapadł w następującym stanie faktycznym:

Jak ustalono, powódki są zatrudnione u pozwanego w charakterze nauczycieli dyplomowanych w pełnym wymiarze czasu pracy na podstawie mianowania.

Powódka B. G. jest zatrudniona od 1 września 1997r. jako nauczyciel edukacji wczesnoszkolnej.

Wynagrodzenie powódki składało się przez te wszystkie lata z wynagrodzenia zasadniczego i dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, wiejskiego, za wychowawstwo, mieszkaniowego, funkcyjnego dla opiekuna stażu. Dodatki te były powódce przyznawane co roku przez dyrektora szkoły na dany rok szkolny.

Wysokość przyznanego powódce dodatku motywacyjnego na rok szkolny 2015/2016 wynosił 100 zł brutto miesięcznie i w tej wysokości powódka dostawała dodatek do końca sierpnia 2016r.

Od września 2016r. na nowy rok szkolny dyrektor szkoły nie przyznał powódce dodatku motywacyjnego. Dopiero ponownie decyzją dyrektora szkoły przyznano powódce dodatek motywacyjny na bieżący rok szkolny 2017/2018 w wysokości 50 zł brutto.

Powódka I. H. jest zatrudniona od 1 września 2003r. jako nauczyciel języka niemieckiego i mniejszości narodowej.

Wynagrodzenie powódki składało się przez te wszystkie lata z wynagrodzenia zasadniczego i dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, wiejskiego, za wychowawstwo, mieszkaniowego, funkcyjnego dla opiekuna stażu. Dodatki te były powódce przyznawane co roku przez dyrektora szkoły na dany rok szkolny.

Wysokość przyznanego dodatku motywacyjnego na rok szkolny 2015/2016 wynosił 70 zł brutto miesięcznie i w tej wysokości powódka dostawała dodatek do końca sierpnia 2016r.

Od września 2016r. na nowy rok szkolny dyrektor szkoły nie przyznał powódce dodatku motywacyjnego. Dopiero ponownie decyzją dyrektora szkoły przyznano powódce dodatek motywacyjny na bieżący rok szkolny 2017/2018 w wysokości 50 zł brutto.

Powódka A. K. jest zatrudniona od 1 września 1998r. jako nauczyciel plastyki, zajęć artystycznych i wychowania fizycznego.

Wynagrodzenie powódki składało się przez te wszystkie lata z wynagrodzenia zasadniczego i dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, wiejskiego, za wychowawstwo, mieszkaniowego, funkcyjnego dla opiekuna stażu. Dodatki te były powódce przyznawane co roku przez dyrektora szkoły na dany rok szkolny.

Wysokość przyznanego dodatku motywacyjnego na rok szkolny 2015/2016 wynosił 100 zł brutto miesięcznie i w tej wysokości powódka dostawała dodatek do końca sierpnia 2016r.

Od września 2016r. do 31 sierpnia 2017r. Powódka przebywała na urlopie dla poratowania zdrowia. Po powrocie z urlopu w nowym roku szkolnym (...) dyrektor szkoły nie przyznał powódce dodatku motywacyjnego.

Ponadto ustalono, iż dodatki motywacyjne były płacone powódkom przez cały okres pracy stanowiąc tym samym stały składnik ich wynagrodzenia. Przez pewien okres powódki otrzymywały jeszcze dodatek funkcyjny dla opiekuna stażu w wysokości 3% minimalnego wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela mianowanego, którego wysokość została zmieniona w drodze wypowiedzenia zmieniającego warunki pracy i płacy ze skutkiem na dzień 16 lipca 2009r. na skutek wejścia w życie uchwały Rady Gminy nr (...) z dnia 22 stycznia 2009r. w sprawie regulaminu określającego wysokość oraz szczegółowe warunki przyznawania dodatków za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego. W piśmie wypowiedzającym warunki była informacja, że pozostałe warunki umowy o pracę nie ulegają zmianie.

Organem prowadzącym pozwaną szkołę jest Gmina Z., w której zasady przyznawania dodatków dla nauczycieli zostały określone w uchwale Rady Gminy nr (...) z dnia 22 stycznia 2009r. w sprawie regulaminu określającego wysokość oraz szczegółowe warunki przyznawania dodatków za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego.

Zgodnie z par.4 uchwały dodatek motywacyjny przyznaje nauczycielom dyrektor szkoły w przypadku spełnienia przez nich co najmniej 10 kryteriów wymienionych w tym przepisie w punktach od 1 do 4, chodzi tu

o osiągnięcia w realizowanym procesie dydaktycznym poprzez uzyskiwanie przez uczniów dobrych osiągnięć potwierdzonych wynikami klasyfikacji, promocji efektami egzaminów, osiągnięcia wychowawczo-opiekuńcze poprzez min. umiejętne rozwiązywanie problemów wychowawczych, rozeznanie środowiska uczniów, udział w organizowaniu imprez i uroczystości szkolnych, udział w komisjach przedmiotowych, opiekowanie się samorządem uczniowskim, systematyczne i efektywne przygotowywanie się do obowiązków, podnoszenie umiejętności zawodowych, wzbogacanie własnego warsztatu pracy, dbałość o estetykę powierzono mienia, prawidłowe prowadzenie dokumentacji szkolnej, rzetelne i terminowe wywiązywanie się z poleceń służbowych, przestrzeganie dyscypliny pracy.

Dodatek ten zgodnie z zapisem par.4 ust.3 jest przyznawany na czas określony nie krótszy niż pół roku i nie dłuższy niż jeden rok szkolny.

Zgodnie zaś z par.4 ust. 1 pkt 5 dodatek ten może zostać cofnięty lub jego wysokość może ulec zmniejszeniu w każdym czasie bez potrzeby wypowiedzania warunków płacy w wypadku: ukarania nauczyciela karą porządkową lub dyscyplinarną, utrzymania negatywnej oceny pracy lub negatywnego wyniku kontroli realizacji zakresu czynności, dyscypliny pracy.

Jak ustalono w okresie poprzedzającym pozbawienie powódek dodatku motywacyjnego powódki G. i K. nie miały przeprowadzonej oceny pracy. Ostatnie takie oceny pracy miały w 2005 i 2006r. Jedynie powódka B.-H. na swój wniosek miała przeprowadzoną ocenę pracy w maju 2016r. i uzyskała ocenę dobrą. Nie było do pracy powódek żadnych poważniejszych zastrzeżeń i żadna z powódek nie była karana karami porządkowymi ani dyscyplinarnymi. Powódka B.-H. otrzymała ale to obecnie karę nagany od której odwołała się do sądu. Ustalono także, że powódki przygotowywały 2 razy w roku tzw. ankiety samooceny, w których wpisywały swoje osiągnięcia uczestnictwo w imprezach szkolnych, w ankiecie tej jest rubryka do wypełnienia przez dyrektora szkoły, w której ocenia jakość świadczonej przez nauczyciela pracy. Ustalono, że dyrektor szkoły nie wypełniła tych rubryk w ankietach samooceny za lata poprzednie. Zrobiła to dopiero gdy miała je przesłać do Sądu w trakcie trwającego procesu.

Ustalono także, że dyrektor szkoły pozbawiając powódki dodatku motywacyjnego za sporne lata nie wręczyła powódkom wypowiedzeń zmieniających, przedłożyła im jedynie na piśmie informacje o wysokości wynagrodzenia i o przyznanych dodatkach, którego to odbiór powódki potwierdzały jak co roku podpisem. Powódki nie wyraziły w zgodzie na zabranie im dodatku motywacyjnego. Nie było w tym zakresie żadnego porozumienia pomiędzy stronami.

W tak ustalonym stanie faktycznym, w ocenie Sadu I instancji roszczenie powódek o sporny dodatek motywacyjny było uzasadnione co do zasady.

Sąd Rejonowy powołał na wstępie art.30 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982r. Karta Nauczyciela , z którego wynika , iż wynagrodzenie nauczycieli składa się: z wynagrodzenia zasadniczego oraz dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego oraz za warunki pracy.

W dalszej części tego przepisu (ust.6) ustawodawca przewidział, że organ prowadzący szkołę będący jednostką samorządu terytorialnego uwzględniając przewidywaną strukturę zatrudnienia określa dla nauczycieli w drodze regulaminu min. wysokość stawek dodatków o których mowa w ust.1 pkt 2 oraz szczegółowe warunki przyznawania tych dodatków. Dodatkowo o dodatkach dla nauczycieli w tym dodatku motywacyjnego mówi również rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków, które w par.6 określa ogólne warunki przyznawania nauczycielom dodatku motywacyjnego do których należą: osiągnięcia w realizowanym procesie dydaktycznym, osiągnięcia wychowawczo-opiekuńcze, wprowadzanie innowacji pedagogicznych skutkujących efektami w procesie kształcenia, zaangażowanie w realizację czynności i zajęć , szczególnie efektywne wypełnianie zadań i obowiązków na zajmowanym stanowisku i realizowanie w szkole zadań edukacyjnych.

Zdaniem Sądu Rejonowego, z treści cyt. przepisów , a w szczególności z art.30 ustawy Karta Nauczyciela wynika, że ustawodawca przewidział dla nauczycieli obok wynagrodzenia zasadniczego szereg dodatków do wynagrodzenia min. dodatek motywacyjny, który to należy się nauczycielowi jeżeli spełni on określone w przepisie par.6

Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu warunki jak również warunki określone w Regulaminie jednostki samorządu terytorialnego prowadzącego daną szkołę. Z treści art.30 ust.6 Karty Nauczyciela wynika bowiem, że w zakresie szczegółowych warunków przyznawania dodatków i ich wysokości ustawodawca odsyła do przepisów, do wydania których obliguje organ prowadzący szkołę będący jednostką samorządu terytorialnego. Przepis ten stanowi delegację dla organu prowadzącego szkołę do wydania w tym zakresie regulaminu. Taki też regulamin na podstawie tego przepisu został wprowadzony w Gminie Z. uchwałą Rady Gminy nr XXVII/319/09 z dnia 22 stycznia 2009r. określający wysokość oraz szczegółowe warunki przyznawania dodatków za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego. Zgodnie z par. 4 regulaminu dodatek motywacyjny przyznaje nauczycielom dyrektor szkoły na okres nie dłuższy niż jeden rok szkolny w przypadku spełnienia przez nich co najmniej 10 kryteriów wymienionych w tym przepisie w punktach od 1 do 4, chodzi tu o osiągnięcia w realizowanym procesie dydaktycznym poprzez uzyskiwanie przez uczniów dobrych osiągnięć potwierdzonych wynikami klasyfikacji, promocji efektami egzaminów, osiągnięcia wychowawczo-opiekuńcze poprzez min. umiejętne rozwiązywanie problemów wychowawczych, rozeznanie środowiska uczniów, udział w organizowaniu imprez i uroczystości szkolnych, udział w komisjach przedmiotowych, opiekowanie się samorządem uczniowskim, systematyczne i efektywne przygotowywanie się do obowiązków, podnoszenie umiejętności zawodowych, wzbogacanie własnego warsztatu pracy, dbałość o estetykę powierzzonego mienia, prawidłowe prowadzenie dokumentacji szkolnej, rzetelne i terminowe wywiązywanie się z poleceń służbowych, przestrzeganie dyscypliny pracy.

Jak ustalono powódki w oparciu o tą uchwałę miały co roku przyznawany dodatek motywacyjny na dany rok szkolny i taki dodatek pobierały, po czym w jednym roku szkolnym tego dodatku zostały pozbawione bez podania przyczyny jak również bez wypowiedzenia zmieniającego warunki pracy i płacy. Zdaniem Sądu Rejonowego, takie działanie dyrektora szkoły było bezprawne. Bowiem w art.30 ust 1 Karty Nauczyciela ustawodawca przewidział dla nauczycieli dodatek motywacyjny, a w ust.6 delegował organ prowadzący szkołę do określenia szczegółowych warunków przyznawania tych dodatków. Ustawodawca posłużył się w tym przepisie określeniem „przyznawania dodatków” a nie ich odbierania. Nie określił również aby taki dodatek miał charakter czasowego dodatku przyznawanego na czas określony. Zdaniem Sądu Rejonowego, z treści tego przepisu w powiązaniu z par.6 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej wynika, że po spełnieniu określonych tymi przepisami warunków taki dodatek należy się nauczycielowi. Z tego wniosek, że przyznanie tego dodatku powoduje, iż staje się on stałym składnikiem wynagrodzenia i istotnym elementem umowy o pracę. Zmiany zaś wynagrodzenia na niekorzyść pracownika wymagają wypowiedzenia zmieniającego.

Ponadto, z Karty Nauczyciela wynika, że w okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków nauczyciela nie przysługują dodatki ani wynagrodzenie za godziny nadwymiarowe (art.85u ust.2), z tym że zawieszenie następuje w ściśle określonych przypadkach wymienionych w art.85 t KN.

Z treści przepisów wynika zatem, zdaniem Sądu I instancji, że po pierwsze ustawodawca w art.30 KN nie przewidywał przyznania tego dodatku na czas określony, jedynie upoważnił organ prowadzący szkołę do określenia w drodze regulaminu szczegółowych warunków przyznawania dodatków (w tym motywacyjnego), po drugie w cyt. Rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej i Sportu określono jedynie ogólne warunki jakie musi spełniać nauczyciel aby taki dodatek mu przyznać, są to niejako wytyczne dla organu prowadzącego szkołę przy tworzeniu szczegółowych warunków przyznawania dodatków. W rozporządzeniu tym również nie ma mowy o przyznawaniu tego dodatku na czas określony jak również przepisy te nie przewidują możliwości ich odebrania. Po trzecie z dalszych cyt. już kolejnych przepisów KN wynika, że ustawodawca przewidział tylko ściśle określone przypadki, w których nauczyciela można pozbawić takiego dodatku.

Analiza treści powyższych przepisów KN i rozporządzenia (...) prowadzi do wniosku, że organ prowadzący szkołę, który na mocy art.30 ust.6 posiada delegację ustawową do określenia szczegółowych warunków przyznawania dodatków nie ma prawa do tworzenia takich zapisów regulaminu, które przewidywałyby możliwość przyznawania ich jedynie na pewien okres czasu co oznacza tym samym możliwość ich odbierania, bo niczym innym jak odebraniem jest utrata prawa do dodatku po upływie terminu na jaki go przyznano. Jedynym takim dodatkiem przyznawanym na podstawie przepisów KN na czas określony jest dodatek funkcyjny, który jest ściśle związany z funkcją wykonywaną

przez nauczyciela. Stąd zdaniem Sądu należy uznać, że sprzeczny z prawem tj. z przepisami KN jest przepis par.4 ust.3 Regulaminu obowiązującego w Gminie Z. mówiący o przyznawaniu dodatku motywacyjnego na okres nie dłuższy niż jeden rok szkolny, gdyż ten przepis upoważnia dyrektora szkoły do pozbawiania nauczyciela dodatku motywacyjnego w każdym czasie nawet w sytuacji gdy przeciwko niemu nie wszczęto postępowania dyscyplinarnego i nie został on zawieszony w pełnieniu obowiązków. Taki zapis regulaminu wykracza poza delegację ustawową i jako sprzeczny z prawem nie może być stosowany. Podobne stanowisko wyraziły w swych wyrokach WSA w Gorzowie Wielkopolskim, który w wyroku z dnia 18 stycznia 2018r. stwierdził, że w kompetencji określonej w art.30 ust.6 KN do ustalania szczegółowych warunków przyznawania dodatków nie mieści się możliwość odbierania elementów wynagrodzenia przyznanego ustawą. ((...) SA (...)). Również WSA we W. w wyroku z dnia 18 listopada 2008r. uznał, że przyznany dodatek motywacyjny jest składnikiem wynagrodzenia i staje się istotnym elementem umowy o pracę. Zmiany zaś wynagrodzenia na niekorzyść pracownika wymagają wypowiedzenia warunków płacy. W dalszej części uzasadnienia Sąd ten wskazał, że w przepisach KN ustawodawca określił przypadki kiedy przyznany dodatek nie przysługuje i są to sytuacje zawieszenia nauczyciela w obowiązkach.

Przenosząc zatem powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd Rejonowy uznał, że przepis par.4 ust.3 Regulaminu obowiązującego w Gminie Z. mówiący o przyznawaniu dodatku motywacyjnego na okres nie dłuższy niż jeden rok szkolny jako sprzeczny z KN nie może być stosowany, stąd też sprzeczna z prawem była decyzja dyrektora szkoły przyznająca każdej z powódek dodatek motywacyjny jedynie na jeden rok szkolny i tym samym zaniechanie jego wypłaty w kolejnym roku szkolnym bez wypowiedzenia warunków płacy. Takie działanie nie może być uznane za zgodne z prawem.

Sąd Rejonowy wskazał, iż z materiału dowodowego wynika, że żadna z powódek nie była zawieszona w pełnieniu obowiązków nauczyciela i żadna z nich nie została ukarana karą czy to porządkową czy też dyscyplinarną. Poza powódką B.-H. nie miały one przeprowadzonej oceny ich pracy, a ocena pracy B.-H. była dobra. Nie było zatem podstaw do pozbawienia ich wypłaty dodatku motywacyjnego w kolejnym roku szkolnym. Skoro zatem powódki miały przyznany dodatek motywacyjny ostatnią decyzją dyrektora z 1 września 2015r. w roku szkolnym 2015/2016: powódka G. w kwocie 100 zł brutto miesięcznie, powódka B.-H. w kwocie 70 zł brutto miesięcznie, a powódka K. w kwocie 100 zł brutto miesięcznie, to w kolejnym roku szkolnym jak i w następnych latach taki dodatek w tej wysokości jako stały składnik wynagrodzenia powinien być im nadal być wypłacany.

W przypadku powódki A. K. z uwagi na to, że powódka w od 1 września 2016r. do 31 sierpnia 2017r. przebywała na urlopie dla poratowania zdrowia, czyli w tym czasie nie świadczyła pracy i nie otrzymywała dodatku ten sporny dodatek należy się jej od chwili powrotu do pracy tj. od 1 września 2017r.

Mając zatem na uwadze powyższe rozważania na mocy przepisu ar.30 ust.1 KN i rozporządzenia (...) z dnia 31 stycznia 2005r. oraz regulaminu obowiązującego w Gminie Z. oraz mając na uwadze wysokość dodatku motywacyjnego jaki każda z powódek otrzymywała w ostatnim okresie Sąd Rejonowy w pkt 1, 2 i 3 wyroku zasądził ten dodatek na rzecz każdej powódki w dotychczasowej wysokości za okres w jakim zostały go pozbawione.

Tak więc w przypadku powódki G. jest to dodatek w wysokości 100 zł brutto miesięcznie za okres od 1września 2016r. do 31 sierpnia 2017r.

W przypadku powódki B.-H. jest to dodatek w wysokości 70 zł brutto miesięcznie za okres od 1września 2016r. do 31 sierpnia 2017r.

W przypadku powódki K. jest to dodatek w wysokości 100 zł brutto miesięcznie za okres od 1września 2017r. do dnia wyroku tj. do 30 kwietnia 2018r.

Odnosnie wysokości spornego dodatku to Sąd Rejonowy uznał, że dyrektor szkoły na podstawie Regulaminu ma prawo do ustalania wysokości dodatku dla każdego z nauczycieli. Pozwala na to przepis art.30 ust.6 KN upoważniający organ prowadzący szkołę do określania w drodze regulaminu wysokości stawek dodatków. Skoro w regulaminie jest zapis, że to dyrektor przyznaje dodatek w wysokości do 500 zł to w tym zakresie dyrektor ma możliwość swobody w ustalaniu

jego wysokości dla każdego z nauczycieli. W związku z tym, że powódki G. i K. miały ustalony przez dyrektora szkoły dodatek na poziomie 100 zł miesięcznie, a powódka B.-H. na poziomie 70 zł miesięcznie, to taki dodatek jako stały składnik wynagrodzenia należał im się za okres wymagany, w którym były go pozbawione z ustawowymi odsetkami od daty wymagalności za poszczególne miesiące. Stąd też w pkt 4 wyroku Sąd Rejonowy oddalił roszczenie powódki B.-H. ponad kwotę 70 zł miesięcznie za okres sporny, a w pkt 5 wyroku oddalił roszczenie powódki K. jako przedwczesne za dalszy okres od 1 maja 2018r, albowiem powódka dochodziła dodatku za okres od 1 września 2017r. do 31 sierpnia 2018r. Dochodzony dodatek jako stały składnik wynagrodzenia płatny jest w terminach zapłaty wynagrodzenia co w przypadku nauczycieli jest to 1 każdego miesiąca za dany miesiąc. Wynagrodzenie nauczycieli jest bowiem płatne z góry, a zatem skoro wyrok zapadł w dniu 27 kwietnia 2018r. to roszczenie powódki jest wymagalne do kwietnia 2018r. Za dalszy okres to żądanie jest na tym etapie przedwczesne gdyż nie ma jeszcze terminu płatności wynagrodzenia za kolejne miesiące poczynając od maja 2018r.

W pkt 6 i 7 wyroku Sąd rejonowy orzekł po myśli art.98 k.p.c. i przepisów ustawy o kosztach sądowych art. 13 ust.1 obciążając kosztami stronę pozwaną jako stronę przegrywającą proces co do zasady jak i w przypadku powódki G. co do wysokości w całości, a w przypadku dwóch pozostałych powódek co do wysokości w znacznej części.

W pkt 8 wyroku Sąd Rejonowy na mocy art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążania powódek K. i B.-H. kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej uznając, że co do zasady jak i w części co do wysokości roszczenia ich były uzasadnione.

W pkt 9 wyroku Sąd Rejonowy orzekł po myśli art.477 par.1 k.p.c.

Apelacje wniosła strona pozwana.

Zaskarżyła wyrok w części, w jakiej Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo, tj. odnośnie do pkt 1, 2 i 3 sentencji wyroku, a także w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach ponoszonych przez stronę pozwaną, tj. odnośnie do pkt 7 sentencji wyroku i zarzuciła :

I. naruszenie przepisów prawa materialnego, to jest: \

1) art. 30 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 r., poz. 967 - dalej jako (...)) poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na przyjęciu, iż „ustawodawca w art. 30 KN nie przewidywał przyznania tego dodatku na czas określony, jedynie upoważnił organ prowadzący szkołę do określenia w drodze regulaminu szczegółowych warunków przyznawania dodatków w tym motywacyjnego)”. co doprowadziło do uznania § 4 ust. 3 regulaminu określającego wysokości oraz szczegółowa warunki przyznawania dodatkowe za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego, za warunki pracy, wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw' oraz kryteria i tryb przyznawania nagród ze specjalnego funduszu nagród dla nauczycieli zatrudnionych w jednostkach oświatowych, dla których organem prowadzącym jest Gmina Z., przyjętego uchwałą Rady Gminy Z. Nr (...) z dnia 22 stycznia 2009 r. (dalej jako „regulamin”), zgodnie z którym dodatek motywacyjny przyznawany jest nauczycielom przez dyrektora szkoły na okres nie dłuższy niż jeden rok szkolny, za sprzeczny z prawem, a w konsekwencji do stwierdzenia przez Sąd Rejonowy, że działanie dyrektora Zespołu Szkolno-Przedszkolnego, polegające na przyznaniu powódkom dodatku motywacyjnego na czas określony „było bezprawne”, podczas gdy zarówno w orzecznictwie, jak i literaturze przedmiotu, w sposób jednolity przyjmuje się, że dodatek motywacyjny ma charakter okresowy i przysługuje w czasie, na jaki został przyznany, a nie przez cały okres zatrudnienia nauczyciela;

2) § 6 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków' do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 416 z późn. zm. - dalej jako „rozporządzenie MEN”) w zw. z art. 30 ust. 1 KN poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na przyjęciu przez Sąd Rejonowy, że dodatek motywacyjny, jako dodatek przyznawany nauczycielom na czas nieokreślony, staje się stałym i niezmiennym składnikiem wynagrodzenia przez cały okres zatrudnienia nauczyciela, a zmniejszenie jego wysokości bądź utrata prawa do otrzymywania tego dodatku może nastąpić wyłącznie w drodze wypowiedzenia zmieniającego, podczas gdy istotnie dodatek motywacyjny - w przypadku

jego przyznania - staje się składnikiem wynagrodzenia nauczycielskiego, ale wyłącznie przez okres, na jaki go przyznano - po zakończeniu tego okresu podejmowana jest decyzja, czy nauczyciel ponownie spełnił warunki do ponownego przyznania mu dodatku motywacyjnego, a w przypadku stwierdzenia, że brak jest podstaw do przyznania nauczycielowi dodatku motywacyjnego na kolejny okres, zaprzestanie jego wypłacania nie wymaga wypowiedzenia zmieniającego, gdyż upłynął okres, na jaki był przyznany;

3) § 6 rozporządzenia MEN w zw. z § 4 regulaminu poprzez taką wykładnię tych przepisów, która doprowadziła do przyjęcia, iż raz przyznany dodatek motywacyjny obowiązuje przez cały okres zatrudnienia nauczyciela, a przez to wypaczenie istoty tego dodatku, będącego świadczeniem należnym nauczycielowi w związku z - ogólnie ujmując - wysoką jakością świadczenia pracy, która to jakość świadczenia pracy może ulegać zmianom przez cały okres wykonywania obowiązków pracowniczych, a tym samym przyjęcie przez Sąd Rejonowy, że jednorazowe spełnienie warunków uprawniających do otrzymania dodatku motywacyjnego (określonych w przepisach rozporządzenia MEN i regulaminie) wywołuje po stronie pracodawcy obowiązek wypłacania tego dodatku w kolejnych okresach - niezależnie od jakości aktualnie świadczonej przez nauczyciela pracy oraz wykonywania przez niego dodatkowych zadań lub zajęć.

Błędna wykładnia wyżej przywołanych przepisów' prawa materialnego doprowadziła Sąd Rejonowy do uznania, że: „sprzeczna z prawem była decyzja dyrektora szkoły przyznająca każdej z powódek dodatek motywacyjny jedynie na jeden rok szkolny i tym samym zaniechanie jego wypłaty w kolejnym roku szkolnym bez wypowiedzenia warunków płacy. Takie działanie nie może być uznane za zgodne z prawem", a na tej podstawie uwzględnienie żądań pozwów co do zasady, w czasie gdy - co potwierdza zarówno orzecznictwo sądowe, jak również literatura przedmiotu - dodatek motywacyjny jest świadczeniem przysługującym nauczycielowi wyłącznie na okres, na który został przyznany, a decyzja o przyznaniu tego dodatku na dalszy okres zależy od stwierdzenia przez pracodawcę, że nauczyciel w dalszym ciągu spełnia przesłanki uprawniające go do jego otrzymywania.

Tym samym, w ocenie skarżącego - Sąd Rejonowy zaniechał rozpoznania istoty sprawy, to jest:

- w pierwszym rzędzie: ustalenia: czy istnieją dostateczne podstawy' prawne uprawniające sąd powszechny do merytorycznego rozpoznania roszczenia powódek o przyznania im dodatku motywacyjnego za sporny okres (vide cytowane poniżej wyroki Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 30 września 2016 r., sygn. VI P 14/16 oraz wyrok Sądu Okręgowego W. P. w W. z dnia 30 maja 2017 r., sygn. akt: VII Pa 9/17, publ. LEX nr 2448680);

- w dalszej kolejności: ustalenia, czy powódki w toku postępowania dowodowego zdołały wykazać - zgodnie z regułami dowodowymi wynikającymi z art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c. (w zw. z art. 300 k.p.) - że w spornym okresie spełniły warunki uprawniające je do otrzymania dodatku motywacyjnego.

Sąd Rejonowy poprzestał na ustaleniu, że skoro w czasie poprzedzającym sporny okres powódki otrzymywały' dodatek motywacyjny, to - automatycznie - uzyskały uprawnienie do jego otrzymywania przez cały okres zatrudnienia i na tej podstawie uwzględnił powództwa co do zasady.

Powołując się na powyższe pozwany wniósł, o : o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego. Alternatywnie, w przypadku przyjęcia przez Sąd Okręgowy, że istota sprawy została rozpoznana, o zmianę wyroku Sądu Rejonowego w zaskarżonej części poprzez oddalenie powództwa w tym zakresie oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za II instancję według norm przepisanych.

Powódki wniosły o oddalenie apelacji strony pozwanej.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył co następuje:

Apelacja pozwanego nie jest uzasadniona.

W ocenie Sądu Okręgowego zaskarżony wyrok jest trafny albowiem odpowiada prawu. Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w zakresie zgłoszonych przez powódki roszczeń, a ocena dowodów dokonana przez Sąd I instancji nie narusza zasad określonych w art. 233 kpc. Dlatego też Sąd Okręgowy w całości przyjmuje za własne ustalenia Sądu I instancji.

Sąd Okręgowy podziela także rozważania prawne zaprezentowane przez Sąd I instancji w pisemnych motywach rozstrzygnięcia, albowiem znajdują one oparcie w aktualnych regulacjach prawnych, jak też odzwierciedlają stanowisko doktryny i orzecznictwa.

Sąd Rejonowy nie dopuścił się naruszenia prawa materialnego jak i procesowego., a swoje rozstrzygnięcie oparł o właściwie przepisy.

Odnosząc się do zarzutów apelacji wskazać należy w pierwszej kolejności na treść przepisu art. 30 ustawy Karta Nauczyciela, który zawiera definicję wynagrodzenia nauczycieli.

Zgodnie z tym przepisem wynagrodzenie nauczycieli składa się z następujących elementów:

- 1) wynagrodzenia zasadniczego;
- 2) dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego i za warunki pracy;
- 3) wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw;
- 4) nagród i innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy, w tym odpraw (np. emerytalnych, z tytułu rozwiązania stosunku pracy w sytuacjach przewidzianych w Kartce Nauczyciela), nagród jubileuszowych, dodatkowego wynagrodzenia rocznego, z wyjątkiem świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych oraz dodatku wiejskiego.

W myśl cyt. przepisu - wysokość wynagrodzenia zasadniczego uzależniona jest od stopnia awansu zawodowego, posiadanych kwalifikacji oraz wymiaru zajęć obowiązkowych.

Wysokość dodatków zależy natomiast od okresu zatrudnienia, jakości świadczonej pracy, wykonywania dodatkowych zadań lub zajęć, powierzonego stanowiska lub sprawowanej funkcji oraz trudnych lub uciążliwych warunków pracy.

Szczegółowo warunki przyznawania dodatków określa rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r., poz. 416).

W par. 6 rozporządzenia z 31 stycznia 2005 r. wymieniono ogólne warunki przyznawania dodatku motywacyjnego, wskazując na: osiągnięcia w realizowanym procesie dydaktycznym, osiągnięcia wychowawczo-opiekuńcze, wprowadzanie innowacji pedagogicznych, przynoszących efekty w procesie kształcenia i wychowania, zaangażowanie w realizację czynności i zajęć, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 2 KN, szczególnie efektywne wypełnianie zadań i obowiązków związanych z powierzonym stanowiskiem, realizowanie w szkole zadań edukacyjnych wynikających z przyjętych przez organ prowadzący priorytetów w realizowanej lokalnej polityce oświatowej.

Przepis ten zawiera ogólne warunki przyznawania nauczycielom dodatku motywacyjnego.

Powyższa regulacja wskazuje, iż dodatek motywacyjny nie jest jedynie fakultatywnym elementem wynagrodzenia nauczyciela, ale stałym i obligatoryjnym. W orzecznictwie panuje bowiem ugruntowany już w tym zakresie podgląd ,

iż rada gminy upoważniona jest do dookreślenia zawartych w rozporządzeniu przesłanek, nie posiada natomiast kompetencji do pozbawienia nauczycieli dodatku motywacyjnego. Podobnie rada gminy nie została upoważniona do ustanowienia dodatkowych, nieprzewidzianych przepisami prawa kryteriów przyznania dodatku funkcyjnego (wyrok WSA we W. z 4 grudnia 2008 r., IV SA/Wr 440/2008, L..pl nr (...)) ani nie może uzależniać przyznania dodatku motywacyjnego od funkcji pełnionej przez nauczyciela (wyrok WSA w G. z 3 lipca 2008 r., (...) SA/Gd (...), L..pl nr (...)). Podobnie niedopuszczalne jest wprowadzenie w regulaminie uchwalonym na podstawie art. 30 ust. 6 KN wymagania uzyskania pozytywnej oceny jako dodatkowego warunku przyznania dodatku motywacyjnego (wyrok WSA w P. z 21 marca 2007 r., (...) SA/Po 54/07, (...)) ani pozbawienie w regulaminie nauczyciela dodatku motywacyjnego w przypadku rażącego naruszenia dyscypliny pracy (wyrok WSA wL. z 7 października 2008 r., (...) SA/Lu (...), L..pl nr (...)). W kompetencji określonej w art. 30 ust. 6 KN do ustalania przez radę gminy w uchwale szczegółowych warunków przyznawania dodatków nie mieści się możliwość odbierania elementów wynagrodzenia przyznanego ustawą (wyrok WSA we W. z 25 czerwca 2008 r., IV SA/Wr 176/2008, L..pl nr (...)).

Wojewódzki Sąd Administracyjny w G. w wyroku z dnia 18 stycznia 2018r. sygn.. (...)/Go (...) zaprezentował pogląd , który Sąd Okręgowy podziela , iż - dodatki wymienione w art. 30 ust. 1 pkt 2 KN - stanowią integralną część wynagrodzenia nauczyciela. Oznacza to, iż przysługują łącznie z wynagrodzeniem zasadniczym. O ile zatem zostały przyznane, stanowią integralną część wynagrodzenia nauczyciela i przysługują nauczycielowi wraz z wynagrodzeniem zasadniczym. W kompetencji określonej w art. 30 ust. 6 KN. do ustalania szczegółowych warunków przyznawania dodatków nie mieści się również możliwość odbierania elementów wynagrodzenia przyznanego ustawą. Jeśli chodzi natomiast o dodatek mieszkaniowy wskazany w art. 54 ust. 3 k.n. nie stanowi on składnika wynagrodzenia. Jest to bowiem dodatek socjalny, a otrzymanie go zależy tylko od stanu osobowego rodziny nauczyciela. Ze sformułowania "szczegółowe warunki przyznawania dodatków" zawartego w art. 30 ust. 6 pkt 1 u.K.N. nie sposób bowiem wywodzić kompetencji organu prowadzącego szkołę do wskazywania sytuacji, w których dodatki, o jakich mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2 u.K.N., będą albo nie będą przysługiwały.

Powyższe rozważania prowadzi do wniosku, iż rada gminy nie może pozbawić nauczyciela spornego dodatku, a jedynie ma kompetencje do określania jego wysokości i czasokresu , tzn. w jakim okresie nauczyciel będzie otrzymywał dodatek w określonej kwotowo wysokości. Czyli – nauczyciel ma prawo do dodatku motywacyjnego, w okresie świadczenia pracy , ale jego wysokość w różnych okresach może być zmienna. BOWIEM dodatek ten jest ściśle powiązany z jakością świadczonej pracy.

Reasumując , apelacja pozwanej z wyżej wskazanych względów jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu na mocy art. 385 kpc. , albowiem w okolicznościach niniejszej sprawy, nie było żadnych podstaw aby pozbawić powódki spornego świadczenia.

(-) SSR del. Magdalena Kimel (-) SSO Jolanta Łanowy-Klimek (spr.) (-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sędzia Przewodniczący Sędzia